

HOOFDSTUK TWEE

(CHAPTER TWO)

Komedie in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOOFDSTUK TWEE - CHAPTER TWO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1978, 1979 by Neil Simon

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

George Schneider - man, tweeënveertig jaar

Leo Schneider - man, veertig jaar

Jennie Malone - vrouw, tweeëndertig jaar

Faye Medwick - vrouw, vijfendertig jaar

Hoofdstuk Twee speelt zich af in het appartement van Jennie Malone in Upper East Side, en in George's appartement in Central Park West. Het stuk begint op een middag in februari en loopt door tot midden in de lente.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Het decor bestaat uit twee afgescheiden appartementen ver uit elkaar in Manhattan. George Schneider woont in de ene, Jennie Malone in de ander. Zijn appartement, links, bevindt zich midden jaren zeventig in Central Park West. Het is een van de oudere gebouwen van New York, en de plafonds en kamers zijn hoger en ruimer dan de blokkendozen die ze tegenwoordig bouwen. Haar appartement is zo'n blokkendoos. Het bevindt zich aan Third Avenue. Dat van hem is op traditionele, comfortabele manier gemeubileerd: grote, uitnodigende fauteuils en bank, boekenkasten van vloer tot plafond, en veel foto's van hem en zijn vrouw. Dat van haar is modern, met heldere kleuren, en straalt opgewektheid uit. Net als zijzelf. We zien de woonkamers en de respectievelijke voordeuren. Zijn appartement heeft een keuken en een gang die naar vier slaapkamers leidt. Haar appartement heeft alleen een keuken en een slaapkamer. Het is rond half elf 's avonds in zijn appartement. De deur gaat open en George Schneider komt binnen. Hij draagt een jas en een sjaal en heeft een volgepakte leren koffer en een diplomatenkoffer bij zich. Hij doet het licht aan. George is tweeënveertig jaar, een aantrekkelijke, intelligente man die er op dit moment vermoeid uitziet. Hij zet zijn koffers neer, kijkt de kamer rond en loopt naar de tafel waarop zijn post gesorteerd ligt. Een groot aantal brieven ligt opgestapeld. Hij werkt ze door, gooit iedere tweede en derde brief in de prullenbak. De rest neemt hij mee naar een stoel, waar hij gaat zitten en de brieven begint te lezen. Leo Schneider komt op met nog een koffer, passend bij het exemplaar dat George de kamer in droeg. Leo is ongeveer veertig. Hij draagt een suède jas, sjaal en handschoenen.

Leo: *(komt op via de voordeur)* George, dit geloof je nooit! Ik heb een parkeerplaats bemachtigd voor het gebouw. Voor het eerst in vier jaar... ik denk dat ik hier maar een appartement ga kopen... ik wil die plek niet meer opgeven. *(zet koffer neer)* Christus nog aan toe, het is hier niet warmer dan vier graden. Tjonge... Waarom verhuur je het niet met de Olympische winterspelen, om uit de kosten te komen? Waar zit de thermostaat? *(George leest zijn post)* Ik ruik gas. Ruik jij ook gas, George?

George: *(kijkt op)* ...Wat?

Leo: Gas! Allemachtig! *(hij rent naar de keuken, naar het fornuis. George gaat verder met het lezen van de post. Leo komt de kamer*

weer in) Het fornuis was gewoon aan. Heb je het niet gecontroleerd voor je vertrok? Goddank had ik geen sigaar bij me toen ik binnen kwam. *Een* lucifer en we waren *allebei* terug in Italië. *(doet bureaulamp aan)* Hoe zet je hier de verwarming aan?... GEORGE?

George: ...Wat?

Leo: De verwarming?

George: De verwarming?... Eh...

Leo: Neem rustig de tijd. Je kunt niet accuraat genoeg zijn in die dingen.

George: Sorry. De thermostaat zit naast de slaapkamerdeur, gelijk als je binnen komt.

Leo: *(kijkt hem aan)* Is alles wel goed met je?

George: Nee. Moet dat?

Leo: Je bent afgevallen, of niet?

George: Geen idee, Een paar kilo misschien.

Leo: Dat geloof ik graag. Dat eten in Rome en Parijs, daar lusten de honden geen brood van.

George: Ruik je gas?

Leo: Wat?

George: Ik ruik gas.

Leo: Ik geloof dat je neus een jet-lag heeft, George. *(hij gaat de slaapkamer in)*

George: Ik zou eigenlijk nog een week in Rome blijven. Maar toen zei ik 'Nee, ik moet terug. Ik wil thuis zijn.' *(hij kijkt rond)* Hoe kwam ik in vredesnaam op die gedachte?

Leo: *(komt weer terug)* Ja. Je komt hier op standplaats Noordpool, waar gas vrij in de keuken stroomt zonder ook maar een zuchtje frisse lucht in vier en een halve week. Ik bedoel, het is nu februari, maar we staan hier januari in te ademen. Laten we popcorn maken en kijken wat er op tv is. *(hij brengt de koffers naar de slaapkamer. George schudt zijn hoofd)*

George: God!

Leo: *(komt op)* Moet je de badkamer eens zien. Je hebt de kraan laten druppelen met het klappaampje wagenwijd open. Overal hangen ijspegels. Een prachtig gezicht. Net de plee in Doctor Zhivago... Wat lees je?

George: Mijn post.

Leo: Nog iets interessants?

George: Nee, tenzij je geïnteresseerd bent in condoleancebrieven. Ik dacht dat ik de laatste had beantwoord voor mijn vertrek... Hebben we een tante Henry?

Leo: *(van achter)* Tante Henry? We hebben wel een Oom Henry, in

Kingston, New York.

George: Deze is ondertekend met 'Tante Henry.'

Leo: *(van achter)* Oom Henry is ongeveer drieënzestig... misschien begint hij aan een nieuwe fase in zijn leven.

George: *(leest hardop)* 'Het spijt me te horen van je verlies. Mijn oprechte deelneming, tante Henry.'

Leo: *(komt uit de keuken, houdt voedsel omhoog)* Wil je je melk zien? Of witbrood dat uit zichzelf veranderd is in een roggebrood? Of een schaal druiven die tot rozijnen zijn ingedroogd?

George: *(kijkt naar een andere brief)* Zal ik je eens wat voorlezen, Leo?

Leo: *(probeert het onderwerp verleden te vermijden)* George, je bent net thuis. Je bent moe. Waarom ontdooi je de badkuip niet, dan kun je een bad nemen.

George: Een brief maar: 'Beste meneer Schneider, mijn naam is Mary Ann Patterson. We hebben elkaar nooit ontmoet, maar ik kende uw overleden vrouw, Barbara. Ik werk bij Sabrina's, waar ze altijd kwam om haar haren te laten doen. Ze was zo mooi en een van de warmste mensen die ik ooit ontmoet heb. Soms vertelde ik haar over mijn problemen, en ze wist altijd iets te zeggen waar ik weer van opvrolijkte. Ik zal haar glimlach en de manier waarop ze altijd de winkel in kwam huppelen als een klein meisje enorm missen. Ik prijs mezelf gelukkig dat ik haar heb mogen kennen en hoop hiermee iets terug te kunnen doen voor al die warmte die ik heb mogen ontvangen. God zij met u. Mary Ann Patterson.' *(hij laat de brief zakken. Leo kijkt hem zwijgend aan, wetend dat hij geen inbreuk moet maken op dit moment)* Waarom lees ik dit in vredesnaam?

Leo: Wat ontzettend aardig. Het is een lieve brief, George.

George: Barbara kende zoveel mensen die ik nooit gekend heb.... Ze wist dat Ricco, de postbode, vogels bestudeerde in Central Park, en dat Vince, de slager in Gristede's, miniatuurportretten van katten schilderde in zijn kelder op Staten Island... ze praatte het hele jaar met mensen die ik alleen met kerst goedendag zei.

Leo: *(kijkt hem aan)* Ik geloof dat je nog wel een maandje extra in Europa had kunnen gebruiken.

George: Bedoel je dat ik thuis had moeten komen en vergeten dat ik twaalf jaar lang een vrouw heb gehad? Zo werkt het niet, Leo. Dit was waarschijnlijk de domste vakantie die ik ooit gevierd heb, Londen was bankroet, Italië in staking, Frankrijk haatte me, Spanje nog in de rouw vanwege Franco... waarom gaan Amerikanen eigenlijk naar dat Europa dat altijd in de rouw lijkt te zijn, terwijl ze

zelf over hun verdriet heen proberen te komen?

Leo: Al sla je me dood. Ik vond al die tijd al dat je je net zo goed hier in Amerika beroerd kon voelen.

George: En wat moet ik met dit appartement, Leo?

Leo: Wil je mijn advies? Ga verhuizen. Begin op een nieuwe plek voor jezelf.

George: Het was heel spookachtig in Londen... Ik bleef maar door de straten dolen, op zoek naar Barbara. In Harrod's, King's Road, Portobello... verkoopsters vroegen me of ik kon vinden wat ik zocht, en dan zei ik: 'Nee, ze is er niet.' Ik weet dat het idioot klinkt, Leo, maar ik dacht echt dat het een grap was. Ze is niet dood. Ze is in Londen. Ze speelt een romantisch spelletje met me. De wereld denkt dat ze dood is, maar wij ontmoeten elkaar in het geheim in Londen, verhuizen naar een flat, verdwijnen uit het zicht en leven ons leven in het geniep!... Echt iets voor haar om zoiets te bedenken.

Leo: Maar zij bedacht het niet. Jij hebt het bedacht.

George: In Rome werd ik kwaad op haar.... heel kwaad. Hoe durfde ze me zo'n streek te leveren? ik zou haar zoiets nooit aandoen. Nooit! Als een gestoorde gek rende ik over de Via Veneto heen en weer, mijn dode vrouw vervloekend.

Leo: In Italië valt zulk gedrag niet op.

George: In Italië begrijpen ze zoiets tenminste. (*hij haalt zijn schouders op*) Okee, Leo, klein broertje van me, ik ben er weer... Hoofdstuk twee in het leven van George Schneider. Waar moet ik in Godsnaam beginnen?

Leo: Geen idee. Houd je van dansen?

George: Weet je dat je eigenlijk heel schattig bent? Vindt Marilyn jou ook zo'n schatje?

Leo: Ja. Maar dat is niet genoeg. Ik wil dat alle vrouwen zo over me denken.

George: Alles goed thuis?

Leo: Kan niet beter.

George: Zeker weten?

Leo: Zulke vragen moet je nooit een tweede keer stellen. Ik zal maar eens gaan. (*knoopt zijn jas dicht*) Wat dacht je van een spelletje poker op donderdag?

George: Ik zal het je nog laten weten.

Leo: Wil je dat ik kaartjes koop voor de wedstrijd, de Nick's, aanstaande zaterdag?

George: We hebben het er nog over.

Leo: Samen eten zondag? Maandag? Of maak ik meer kans op

dinsdag? *(imiteert een trombone die 'The man I love' speelt. George reageert er niet op)* Hee! Hee, Georgie...

George: Het komt wel goed, Leo. Ik beloof het. Geef me alleen wat tijd, okee?

Leo: Ik weet niet hoe ik je kan helpen... Ik voel me zo akelig machteloos.

George: Ach... misschien wil je morgen langs komen, om me te leren hoe je een blik tonijn open maakt.

Leo: *(kijkt George aan)* Nu ben IK kwaad. Wat een klote-streek. Ik denk dat ik haar dit ook niet makkelijk kan vergeven, George. *(Leo loopt naar George en omhelst hem. Tranen wellen op in Leo's ogen, dan laat hij hem los en loopt naar de deur)* Volgende week kom ik langs en dan gaan we eens goed slagzij maken, wat dacht je daar van? Ik bedoel, ik wil je helemaal in de olie zien. En daarna rijden we naar Kingston om die Tante Henry op te zoeken.. Als hij geld heeft, is hij misschien een goede vangst voor je. *(hij draait zich om en vertrekt snel. George draait zich om, kijkt rond in het appartement en pakt dan zijn diplomatenkoffer op)*

George: *(ademt diep in)* Okee, laten we bij de dag proberen te leven, jongens. *(hij loopt naar de slaapkamer. Het licht wordt langzaam gedimd)*

Scène 2

Haar appartement. Half februari, ongeveer half vijf op een bitter koude middag. Het daglicht is al bezig met grote snelheid te verdwijnen. De deur gaat open en Jennie Malone komt binnen. Ze knipt het licht aan. Ze is een aantrekkelijke vrouw van tweeëndertig. Ze draagt een jas van kamelenhaar, leren laarzen en een wollen muts. Ze zet een koffer neer en draagt een zwaar beladen schoudertas. Ze kijkt rond en zucht diep. Achter haar komt Faye Medwick op, ongeveer vijfendertig jaar. Ze draagt precies de juiste kleding voor dit weer, niet chic en provincialer dan Jennie. Ze draagt Jennie's beauty-case naar binnen.

Faye: Het kan me niet schelen dat het druk was op de weg, het is gewoon onmogelijk dat een ritje van Kennedy Airport naar Eighty-fourth Street zesentwintig dollar kost. *(ze doet de deur dicht)* Dat zijn benzine betaald moet worden, okee, maar het gaat me te ver om ook de studie van zijn dochter te bekostigen. *(Jennie trekt haar jas uit)* Weet je nog, die taxi-chauffeur vorig jaar? Hij reed dat

Mexicaanse gezin van het vliegveld naar de stad en liet ze daar honderdzestig dollar voor betalen! Hij maakte ze wijs dat in Amerika de taxi-meter begint te lopen zo gauw je op het vliegtuig stapt. Soms denk ik wel eens dat ik tot moord in staat ben.... wat is het hier aangenaam warm. Heb je de kachel twee weken lang aan gelaten?

Jennie: Ik heb de portier verteld dat ik vandaag terug zou komen. Waarschijnlijk heeft hij hem vanmorgen aangezet.

Faye: Goed geregeld. Je hebt je zaakjes altijd goed voor elkaar. Was ik maar zo. Ik heb honger. We hadden even moeten stoppen bij de winkel. *(ze gaat de keuken in)*

Jennie: Ik heb voor mijn vertrek van alles bij ze besteld. Waarschijnlijk hebben ze het vanmorgen gebracht.

Faye: *(opent de koelkast, kijkt)* De koelkast zit vol! Jezus! Je vliegt drieduizend kilometer om te scheiden, en je denkt er nog aan om een bestelling bij de kruidenier te plaatsen?

Jennie: *(toetst een telefoonnummer in)* Dat is de katholieke opvoeding. Ik ben afgestudeerd op Discipline.

Faye: Melk, boter, kaas, eieren, brood... Zeg, zou je geen baan willen bij mij in huis? Met je eigen kamer en een kleuren-tv?

Jennie: Een perfect meisje. De nonnen waren helemaal weg van me, maar voor een huwelijk is perfectie blijkbaar funest. *(in de hoorn)* Vierhonderdtweënzestig, alstublieft.

Faye: Je planten zien er goed uit. Zeker ook iemand voor geregeld?

Jennie: Drie keer per week kregen ze water. *(in de hoorn)* Ja?

Faye: En dat zeg je tegen een vrouw met een uitgedroogd gazon en twee omgevallen bomen?

Jennie: *(in de hoorn)* Dank u. *(hangt op)* Ik neem een andere boodschappendienst. Ik krijg alleen maar dodelijk saaie boodschappen.

Faye: Is er dan niets dat je vergeten bent?

Jennie: Nee, niets. Tot vijf uur is alles gepland. Vanaf een over vijf... help! Als het hier zo warm is, waarom ril ik dan zo?

Faye: Je hebt zojuist zes jaar van je leven afgesloten. Giechelen zou misplaatst zijn.

Jennie: Ik ruik nog steeds de rook van Gus sigaar. God, wat belachelijk om daardoor achtervolgd te worden... Waarschijnlijk is hij hier geweest om zijn laatste kleren op te halen.

Faye: Sidney klaagt al een tijdje over de stomerij, dat ze hun werk zo slecht doen. Ik heb hem nog niet durven vertellen dat ik steeds vergeet zijn kleren weg te brengen.

Jennie: Weet je, ik heb me nog nooit gerealiseerd dat ik zoveel

boeken bezit die ik nog nooit heb gelezen.... Okee, Catch-22, we gaan het nog een keer proberen.

Faye: Fout. Helemaal fout. Het laatste wat je nu moet doen is zwaar werk verstouwen. Als ik jou was zou ik alleen pulp lezen.

Jennie: Zeg, Faye, je bent toch niet van plan rond te blijven hangen tot ik gewend ben aan de nieuwe situatie?

Faye: Je moet het kalm aan doen. Ik wil niet dat je door het lint gaat. *(kijkt uit het raam)* Oh, God!

Jennie: Wat?

Faye: Ik zie een bloedmooi naakt mens aan de overkant op straat.

Jennie: Man of vrouw?

Faye: Geen idee. Ik zie alleen de achterkant.

Jennie: Waarschijnlijk is het Lupe, de Spaanse danseres. Een heel mooi lichaam.

Faye: Geweldig. Vrouwen zijn geweldig. Geen wonder dat we mannen gek maken... sommigen onder ons tenminste... Heb je ooit gefantaseerd hoe het zou zijn om de liefde te bedrijven met een vrouw?

Jennie: Je probeert me toch niet te versieren, Faye? Ik ben echt heel moe.

Faye: Soms zie ik Sidney kwijlen bij die Dallas Cowboy cheerleaderders, en dan vraag ik me af of ik niet iets mis in mijn leven... Misschien had ik nooit uit Texas weg moeten gaan.

Jennie: Wat is er deze week weer mis gegaan?

Faye: Vorige week hadden Sidney en ik een etentje met vrienden. Een stel dat al twintig jaar getrouwd is, die man kon nog geen minuut van zijn eigen vrouw afblijven. Beiden beweerden dat hun huwelijk nog nooit zo goed was geweest als nu... dat ze elkaar pas de laatste tijd echt hadden leren waarderen. En toen dacht ik bij mezelf: 'Shit. Nog twaalf jaar te gaan voordat het leuk wordt.'

Jennie: En heb je dat Sidney verteld?

Faye: *(trekt haar jas aan)* Nog niet. Het lukt me maar niet een afspraak te maken met zijn secretaresse.

Jennie: Ik begrijp jou niet. Ik weet beter wat er allemaal mis is met je huwelijk dan Sidney zelf. Waarom praat je het niet een keer uit? Waar ben je zo bang voor? Wat denk je dat er zou gebeuren als je hem laat weten wat je mij allemaal in privacy vertelt?

Faye: Dat jij MIJ de volgende keer ophaalt van het vliegveld.

Jennie: Oh, God, het maakt me zo woest. Waarom laten we ons altijd zo intimideren? Ik heb vijf jaar met Gus verspild, om dat ene goede jaar te rechtvaardigen alleen maar omdat ik niet verantwoordelijk durfde te zijn voor mijn eigen leven. Dom! Je bent dom, Jennie

Malone! We zijn allemaal dom!.. We zouden geen alimentatie moeten krijgen, maar de verloren jaren terug. Zou het niet geweldig zijn als de rechter zou zeggen: 'Ik ken u zes jaar, drie maanden, twee dagen en de voogdij over uw jeugdige lichaam en glanzende huid toe..!'

Faye: Wat zou ik er goed aan toe zijn als jij mijn moeder was.

Jennie: Je moet me ook weer niet te hoog aanslaan. Al dat gepraat moet ook nog in de praktijk omgezet worden... Maar goed, ga naar huis. Ik wil naar bed en me proberen te herinneren wat mijn meisjesnaam ook al weer was.

Faye: Weet je zeker dat je je kunt redden? Helemaal in je eentje?

Jennie: Nee. Maar ik wil het wel. *(ze omhelzen elkaar)*

Faye: Bel me desnoods midden in de nacht. Sidney en ik doen toch niets. *(Faye vertrekt. Jennie brengt haar koffer naar de slaapkamer)*

Scène 3

Zijn appartement. Het is de volgende avond, rond vijf uur 's middags. George heeft moeite zich te concentreren op zijn schrijfmachine. Hij draagt een lange broek, een overhemd met openstaande boord, een wollen vest en pantoffels. De telefoon gaat terwijl hij zit te typen.

George: *(in de hoorn)* Hallo... Ja... Met wie?... Leona Zorn... Oh, ja. Ja, ik heb uw brief ontvangen. Wat vervelend dat Harvey en u uit elkaar zijn nou, niet echt dik bevriend. Hij is wel een hele goede chiropractor... uit eten op donderdag? Donderdag... Donderdag... Ach, helaas, ik heb al iets op donderdag. De donderdag daarop? *(de deurbel gaat)* Ik geloof dat ik dan ook al iets heb... Eh, mevrouw Zorn, wilt u even aan de lijn blijven? De bel gaat. *(hij legt de hoorn neer. Sst zacht)* Christus! *(hij opent de deur. Leo komt binnen)*

Leo: Ga zitten. Ik moet met je praten...

George: Momentje, Leo. Ik ben aan de telefoon. *(in de hoorn)* Mevrouw Zorn?... Volgende week donderdag zei u?... Ik geloof dat ik dan al wat heb, maar ik zal even mijn agenda raadplegen. Momentje. *(hij legt de hoorn neer en loopt naar Leo. George gebaart dat de lijn open is)* Leo, ik heb een vrouw aan de lijn die met me uit wil.

Leo: Ja?... En?

George: *(fluistert)* Haar man was mijn chiropractor.

Leo: Ja?... En?

George: Hij heeft haar voor een kunstschaatser in Las Vegas in de steek gelaten.

Leo: Hoe ziet ze eruit?

George: Als iemand die je in de steek laat voor een kunstschaatser in Las Vegas.

Leo: Wat is dan het probleem?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto